

FÖLDNEK LAKÓJA

*Rettegés, verem és tőr vár rád
földnek lakója!*
(Ésaiás 24.17., Károli Gáspár fordítása)

Mikor hazajött sírni kezdtem
és az ágy alá bújtam
onnan húzott ki a papa naponta
és megvert
hogy legyen okom a sírásra
már akkor tőr várt rám
önként jelentkeztem a nagy háborúba
végső időkhöz szoktattam magamat
légnyomás fújta le a szenet
csak nyomai maradtak színvázlatomnak
próbáltam én is művészi alkotásoknak
látni a lövészárkokat
a szigligeti kertbe tengerparti
pázsitzegfűt ültettem
hallani akartam a hullámokat
írná-e most mesterem
a külvilágot csak annyiban szabad
tudomásul venni
amennyiben a belső
és legbensőbb életet táplálja
kérdézném szomszédomat
igazol-e a roppant erő
ha engem használt eszközül
mi végre gyűjtöttem össze a türelmet
hogyan megőrizzem létem

a munka érdekében
jaj azoknak
akik magoknak
bölcseknek látszanak
végképp én lettem vak bolond
képzelt varázshotom sincs
rám vicsorog a kutya
halálszagú barakk a ház
temetőarcú teremtményeim közelítenek
a krematóriummal vált vulkán felé
mi végre építettem utakat
és tartottam karban őket
hogy ha Isten szekere akar áthaladni rajta
ne legyen útjában akadály
földnek lakója veremben rettegek
csak égi folyó viheti el éjszínű hamvaimat.

Jelöletlen idézetek:

Farkas István, Mednyánszky László, Rainer Maria Rilke (1913 őszétől volt Farkas István szomszédja Párizsban), Ésaías próféta könyve